

Tytöt suhtautuvat ennakkoluuloisesti länsimaiseen ruokaan, mutta katkaravut ja mustekalat eivät aiheuta epärointiä.

POLITIIKAN RAJOJA RIKKOMAAN

Suomalaisen monikkoperheen elämää Kiinassa

Sami Pesonen sai vuonna 2005 tarjouksen työkomennuksesta Kiinaan. Vaimolle ajatus Kiinaan muuttamisesta oli ensin shokki, mutta nyt kahden vuoden pesti on vaihtunut jo neljään vuoteen ja arkea eletään sujuvasti paikallisia tapoja suomalaisuuteen sekoittaen.

Satu (34) on aina ollut kiinnostunut kokeilemaan elämää muualla kuin Suomessa. Kiina tosin alkuun vaikutti pelottavalta, jopa

vastenmieliseltä. Parin päivän sisällä ajatukset muuttuivat, kun kohdekaupunki Hangzhouta tutkittiin Googlen avustuksella.

MUUTTO SUOMESTA

Muutto Kiinaan tapahtui elokuussa 2005. Esikoistyttö **Säde** oli tuolloin 6,5 vuoden ikäinen, **Varpu** ja **Vuokko** vasta vuoden.

Kiinassa arki lähti ripeästi käyntiin. **Samin** (35) työt käynnistyivät suomalaisen yrityksen ulkomaille lähetettynä työntekijänä, Säde aloitti kansainvälisessä koulussa, Satun hoitaessa kuopuksia kotona.

KOLME VAALEAA TYTTÖÄ

Väestönkasvun hidastumiseksi Kiinassa noudatetaan edelleen yhden lapsen politiikkaa. Nykyisin kiinalaisnaiset synnyttävät keskimäärin 1,8 lasta, kun vuonna 1970 keskimääräinen lapsiluku oli 5,8. Niin sanottu ylimääräiset lapset eivät ole oikeutettuja yhteiskunnan kustantamaan koulunkäyntiin tai päivähoitoon.

– Käsittääkseni kaksosista ei rangaista eli molemmat saavat terveydenhoidon ja koulutuksen. Normaalisti vanhemmat joutuvat maksamaan itse ylimääräisen lapsen kaikki kulut, Satu sanoo.

Vaaleita lapsia kummastellaan Kiinassa ja perhe on saanut huomiota myös kolmen tytön vuoksi.

– Olemme muutaman kerran tavanneet kaupungilla muita kaksosia ja vanhemmat tulevat heti ottamaan kontaktia. Täällä kaksoset ovat yleensä ihan samalla tavalla puettuja ja hiuksetkin on leikattu samaan tyyliin, Satu kertoo.

KIINAN ALKEET

Kiinaa katsotaan nyt jo paljon positiivisimmin silmin.

–Kiinasta on vajaassa neljässä vuodessa tullut meidän kotimme, vaikka päivittäin törmään asioihin, joita en ymmärrä enkä hyväksy, Satu toteaa.

Satu on opiskellut vähän kiinaa ja osaa jo perusasiat.

– Täällä edelleen harva puhuu englantia. Oma kielitaito helpottaa elämää paljon, voi neuvoa taksikuskillle mihin haluaa mennä, osaa kysyä hintoja sekä pystyy tilaamaan ravintolassa. Enemmänkin olisi hyvä osata, perussanasto ei aina riitä ja joku tavara tai palvelu jää saamatta, Satu kuvaa arjen tilanteita.

AYI

Perheessä käy kuutena päivänä viikossa Kiinalainen kotiapulainen, ayi.

– Hän on ollut meillä melkein kolme vuotta ja tuntuu jo osittain perheenjäseneltä. Ayimme ei osannut tai uskaltanut puhua englantia meille tullessaan, mutta nyt hän puhuu jo melko sujuvasti englantia ja jonkin verran suomea. Hänestä on iso apu etenkin nyt, kun meillä on yhteinen kieli, Satu kertoo.

– Olimme juuri kahden yön pikalomalla Hong Kongissa Samin kanssa ayin hoitaessa lapsia kotona.

KAIPAAN...

Suomesta Satu kaipaa salmiakkia ja ruisleipää! Kaipauksen kohteena ovat myös sukulaiset, ystävät, kuoroharrastus, autolla ajaminen, puhdas ilma ja luonto sekä va-

loisat illat ja talvikin. Talvea muistelllessa Satu toteaa kyllä nauttivansa myös suunnattomasti Hangzhoun pitkästä ja lämpöisestä kesästä.

Muutto takaisin Suomeen saattaa taapahtua jo ensi kesänä.

– Saatamme myös jäädä tänne vielä vuodeksi, jos töitä riittää. Jos ei, niin todennäköisesti muutamme Suomeen. Vaikka toisaalta voisimme muuttaa jonnekin muuallekin, Satu tokaisee.

Ajatus paluusta Suomeen saa perheen äidissä heräämään ristiriitaiset tunteet. Paluu tuntuu jopa pelottavalta ja ikävältä asialta.

– Arki täällä tuntuu tällä hetkellä niin helpolta. Suomessa kaikki muuttuu ja joutuu opettelemaan tavallaan kaiken uudestaan. Moni asia helpottuu, mutta paljon on asioita, joita jäämme täältä kaipaamaan. En kuitenkaan haluaisi jäädä tänne kukaan pysyvästi asumaan, Satu pohtii.

MATKALAUKUSSANI TUON...

Vuodet vieraassa maassa ovat kartuttaneet kaikkien perheenjäsenten kokemusten listaa.

– Paljon ihania muistoja on täältä Kiinasta sekä tekemiltämme lomilta. Olemme tehneet ja nähneet paljon sellaista mikä ei olisi ollut Suomesta käsin mahdollista.

Kiinasta Satu jää kaipaamaan ihanaa ruokaa, edullisia ravintoloita, sekä runsaita hedelmämarketteja.

– Suomessa osaan varmasti nauttia siitä, että kaupassa saan valita turvallisia ruoka-aineita sekä tiedän pääseväni hetkessä lääkäriin. Toivon mukaan olen oppinut arvostamaan enemmän sitä, mitä minulla on sen sijaan, että haikailisin koko ajan jostain uutta, Satu summaa Kiinan kokemusten antia.

KIITOS RAKAS PUOLISONI

Satu arvelee, että perhe on ollut enemmän yhdessä nyt, kun mitä he olisivat olleet Suomessa.

– Täällä on vähemmän harrastusmahdollisuuksia, joten teemme enemmän juttuja yhdessä.

Myös parisuhde on toisessa maassa vahvistunut entisestään. Satu toteaa, että puoliso on paras ystävä, ainoa jolle puhuu kaiken.

– Kun on ongelmia, tukeutuu puolisoon, kun muuta vertaistukea ei ole, Satu huomauttaa.

Myös pieni suomiyhteisö on ollut Pesosille tärkeä. Suomalaisen kanssa on vietetty yhdessä kesäjuhlia, pikkujouluja, syntymäpäiviä, jäähyväisillallisia ja käyty lounaalla uusien tulijoiden kanssa. Uusia suo-

malaisia on opastettu asioista, jotka helpottavat arkea Kiinassa.

MAAILMAN NAISET

Satu on näiden vuosien ajan nauttinut kotirouvana olosta. Hän on parin vuoden ajan harrastanut säännöllisesti kalligrafiikkaa. Kuntoa pidetään yllä kävelyillä ja joskus kuntosalilla.

– Autan myös kansainvälisellä koululla, kahvittelen ja lounastan muiden rouvien kanssa ja joskus sadepäivinä vain teen ristipistotöitä ja katselen elokuvia, Satu kuvaa arkeaan.

Ayista huolimatta äidin aikaa kuluu myös paljon arjen askareissa.

– Kauppareissulla menee helposti matkojen kanssa 3–4 tuntia, kaikkea ei aina saa yhdestä kaupasta. Välillä jotain ruoka-ainetta ei saa koko kaupungista, Satu kertoo.

10-vuotias Säde ja lähes 5-vuotiaat Vuokko ja Varpu ovat nyt tottuneet koulussa olemaan tekemisissä eri maista kohtoisin olevien lasten ja aikuisten kanssa. Heistä on tullut pieniä maailmannaisia, niin kuin äiti asian toteaa. Perheen kuopukset puhuvat sujuvasti kiinaa ja kuumlemma käyttäytyvät usein hyvin kiinalaisesti.

– He syövät leuka melkein lautasen reunalla ja lappavat lusikalla keittoa suuhun. Tytöt ovat ennakkoluuloisia länsimaisia ruokia kohtaan, mutta wokatut mustekalan lonkerot näkyvine imukuppeineen eivät aiheuta epärointiä.

TÄÄLLÄ ON TOISIN

Perheen lapset ovat saaneet nähdä, että kaikilla ihmisillä maailmassa ei ole asiat hyvin. Varpun ja Vuokon kanssa äiti on puhunut lapsista, joilla ei ole yhtään lelua. Lasten kanssa käydäänkin säännöllisesti leluja läpi ja niitä annetaan ayin välityksellä eteenpäin.

– Tytöt näkivät viime keväänä kiinalaisella lasten tv-kanavalla pieniä pätkiä maanjäristyksestä, lähinnä sortuneista kouluista ja juttelimme heidän kanssaan siitä, kuinka joillain lapsilla ei ole kotia tai koulua.

Perheen esikoisen kanssa on voinut puhua köyhyydestä ja lapsista, jotka käyvät töissä koulun sijaan sekä ympäristöasioista, jotka ovat Kiinassa vielä aika huonolla tolalla.

– Toivon etteivät nämä asiat unohtu heti, kun täältä poistumme, Satu sanoo.

TEKSTI TIINA MATALA
Lähteet: Tilastokeskus ja Reuters

Lue lisää Kotirouva Kiinassa -blogista,
<http://kotirouva kiinassa.blogspot.com>